

Jablíčka a hruštičky, 2005, kresba na papíře, 30 x 20 cm

Obrácené vidění, 2010, olej na plátně, 19 x 19 cm

Jiří Brodský

27. 2. 1941 narozen v Praze

1955–1958 SVVŠ v Roudnici nad Labem

1958–1960 stavební dělník v Lovosicích a v Praze

1960–1966 Akademie výtvarných umění v Praze,
malba, profesori: Jiří Horník a Vladimír Sychra,
restaurátorství, profesor Bohuslav Slánský

1966–1968 asistent Bohuslava Slánského;
pak na volné noze jako restaurátor

Od roku 1991 žije v Roudnici

adresa: Masarykova 1509, 413 01 Roudnice nad Labem

telefon: 416 837 618 (domů), 416 831 202 (ateliér)

mobil: 732 579 048

e-mail: jiri.brodsky@tiscali.cz

J I Ř Í B R O D S K Ý

„N I C N A O D I V“

malba a objekty

1. 6. – 26. 6. 2011

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 1. ČERVNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Kámen – Hlava, 2010, průměr 22 cm

Objekt, 2000, 74 x 60 cm

Vzpomínka na Carraru, 2010, olej, plátno, 70 x 50 cm

Smutek, 2006, olej na plátně, 100 x 100 cm

*Jak?
Jak žít? Jak být prostý a být doslovný?
Vždycky jsem hledal slovo,
které bylo vysloveno jen jednou,
ba slovo, které dosud nebylo vysloveno vůbec.
Měl jsem hledat slova všední.
I k neposvěcenému vínu
nelze už nic přimísit...*

Vladimír Holan

„Jsi sám. Co nejmiň gest. Nic na odiv“.

(Vladimír Holan)

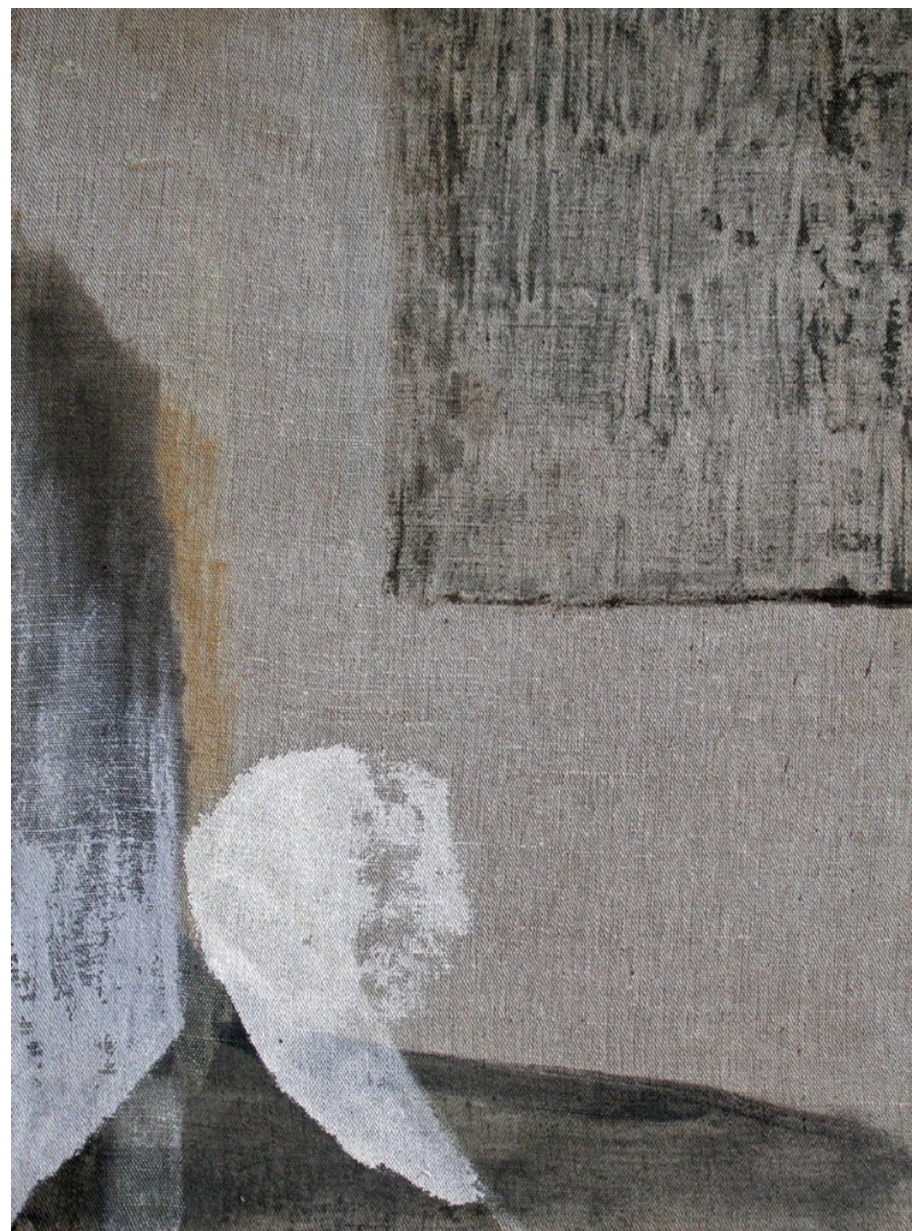
Malíř je vždycky sám ponořený do procesu, ve kterém se v síti čar a hmoty obraz rodí; ten vzájemným dotykem stává se tělem a získává svou váhu, a to i když je jeho síť úsporně řídká.

Už třetím malířem je letos v galerii Jiří Brodský, o generaci starší než oba předchozí. V malbě je svůj, ale právě tím se s nimi setkává. Nedělá nic na odiv. Dlouhá léta restauroval, byl i krátce asistentem profesora Slánského na pražské akademii, a přestože se dobře vyzná v malířských technikách, ve volné práci se raději drží ryzí prostoty. Donedávna se k malbě dostával jen okrajově. O to víc si jí užívá teď, kdy restaurování odsouvá na vedlejší kolej.

V rozlehlém domě v rohu zahrady na samém konci města – uprostřed rostodivných věcí a temných koutů jimi zanesených od vrchu až dolů do sklepa s opukovým zdívkem provoněným jablky – maluje s plachou pokorou „úplně obyčejného člověka“. Někdy i na holém plátně bez podkladu, blízkém přírodní tkáni gobelínů jeho sestry Evy, vyjadřuje se jednoduchým způsobem, zacíleným výhradně na to základní. Malířské finesy nechává stranou, a přece se přirozeně projevují čistotou linií a ploch v jejich vyváženém členění. Prosté motivy všedních věcí mu postačí k výpovědi, která i náznakem obsáhne celek v jeho úplnosti. Povaze bytostné malby je taková střídmost vlastní. Ta nevypráví, s nikým se nehádá a nehledá výjimečné, ale čerpá z denně se opakujícího dění, aby se tak navracela k čirým pramenům.

Světlo tiché radosti i šerosvitu smutku vyzařuje z jeho pláten a je druhým poutem mezi ním a Evou. Loňské setkání všech tří sourozenců Brodských v roudnické galerii to zjevně ukázalo, a Jiřího samostatná výstava, bezděčně tu uskutečněná v roce jeho sedmdesátin, vzájemně souznění věrohodně pečtí.

Miroslav Koval, březen 2011

Torzo, 2008, olej na plátně, 37 x 27 cm